

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
57.Pf. 632.411/2020/4.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság

a (ügyintéző:
által képviselt
Argenta Faktor Zrt. (1026 Budapest, Hűvösvölgyi út 27.) felperes által

a dr. Bárdos Gergely Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Balassi Bálint u. 27. I/12., ügyintéző: dr. Bárdos Gergely ügyvéd) által képviselt

alperes ellen

lízingdíj megfizetése iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2019. május 3. napján hozott 11.P.88.914/2018/17. számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Mentesíti az alperest az elsőfokú perköltség viselése alól.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a magyar államnak 182.299 (száznolcvankétezer-kétszázkilencvenkilenc) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 227.874 (kettőszázhuszonhétezer-nyolcszázhetvennégy) Ft együttes első- és másodfokú perköltségét.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A fizetési meghagyásból perré alakult eljárásban a felperesi jogelőd Hitex Pénzügyi Zrt. előkészítő iratot terjesztett elő az alperessel szemben lízingszerződésből eredő tartozás megfizetése iránt 2016. június 2. napján. Az elsőfokú bíróság 36.P.89.270/2016/10-I. sorszámon hozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.278.735,- forintot, valamint ezen összeg után 2011. december 25. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal kétszeresével megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 250.700,- forint perköltséget. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.632.218/2017/3.

sorszámom hozott végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság meghagyta, hogy az elsőfokú bíróság hívja fel a felperest nyilatkozattételre azzal kapcsolatban, hogy a lízingszerződés 14. pontján túlmenően adott-e és milyen tájékoztatást az árfolyamkockázatról, annak a fogyasztóra történő áthárításáról az alperes részére és erre vonatkozó bizonyítékait és bizonyítási indítványait is elő kell terjesztenie. Az így kiegészített bizonyítás anyaga alapján az elsőfokú bíróságnak állást kell foglalnia abban a kérdésben, hogy a 2/2014. sz. PJE határozatban foglaltakra is tekintettel az árfolyamkockázatról való tájékoztatás megfelelőnek tekinthető-e, és ezzel összefüggésben az árfolyamkockázat áthárítása az alperesre tisztességtelennek minősíthető-e, vagy sem.

- [2] A felperesi jogelőd keresetleveléhez mellékelt lízingszerződésen a Hitex Zrt. részéről aláíró nem szerepelt, a lízingbeadó megjelölés fölött kizárólag a felperesi jogelőd pecsétje látható a szerződésen. A felperes a 2019. április 10. napján tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy csak az eredeti okirat alapján ellenőrizhető, hogy azt a felperesi jogelőd aláírta. A felperes 2019. április 22. napján egy olyan szerződés beszkenelt képét csatolta, amelyen lízingbeadó megjelölés fölött szignó is látható. A felperes 2019. április 24. napján tartott tárgyaláson bejelentette, hogy az eredeti okiratot bemutatni nem tudja, csupán szkennelt változat áll rendelkezésre. Az alperes ezt a tárgyalást elmulasztotta. Az elsőfokú bíróság a 2019. április 24. napi tárgyalási jegyzőkönyvével együtt küldte meg a felperes által becsatolt szerződést, amelyen a felperesi jogelőd aláírása is látható. Az elsőfokú bíróság 2019. április 24. napján berekesztette a tárgyalást, majd 2019. május 3. napján kihirdette ítéletét.
- [3] Az elsőfokú bíróság a 11.P.88.914/2018/17. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.278.835,- forintot és ezután 2011. december 25. napjától a kifizetés napjáig számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, valamint 281.462,- forint perköltséget. Kötelezte a bíróság az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 182.299,- forint feljegyzett illetéket.
- [4] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesi jogelőd, mint lízingbeadó és az alperes, mint lízingbevevő között 2008. február 14-én svájci frank alapú, zártvégű lízingszerződés jött létre számon az forgalmi rendszámú típusú személygépjármű tekintetében. Azt az alperes – miután a felperesi jogelőd a lízing céljából megvásárolta – 2008. február 15-én birtokba vette. A gépkocsi tulajdonosa a felperesi jogelőd maradt, üzembentartója az alperes. Az egyedi szerződés „egyéb rendelkezések” megnevezésű rovatában a felek megállapodtak, hogy a szerződés elválaszthatatlan részét képezik a felperes általános szerződési feltételei (ÁSZF), amelyek átvételét és elfogadását az alperes aláírásával igazolta.
- [5] Az ÁSZF 8.1. pontja értelmében a szerződéskötési és a lízingdíj vételár-előlegként került elszámolásra.
- A 8.2., 8.4. és 14.1.1. pont szerint a havi díjak esedékességét, összegét, tőke-kamat megoszlását a pénzügyi 1. számú (törlesztési) melléklet tartalmazta.
- A 8.8. pont szerint késedelem esetén a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő késedelmi kamatot számol fel a lízingbeadó.
- A 8.10. pont értelmében húsz napot meghaladó késedelem esetén a lízingbeadó jogosult a szerződést azonnali hatállyal felmondani.
- A 8.11. pont alapján a jegybanki alapkamatláb 1%-ot elérő változása okozhatta a havi díjak megváltozását.

- A 13. pont értelmében az alperes az üzletszabályzatot is elfogadta, a felek alávetették magukat az elsőfokú bíróság kizárólagos illetékességének.
- A 10.3. pont szerint a Lízingbeadó azonnali hatályú felmondása esetén azonnal esedékessé válik a lízingbevevő valamennyi, már korábban esedékes tartozása, továbbá az 1. számú mellékletben közölt aktuális tőketartozás, a lízingbevevő fennmaradó, még ki nem fizetett lízingrátáinak diszkontált értéke, valamint a 10.9. pont szerinti lezárási díj. A lízingbevevő köteles a lízingbeadó minden egyéb, a szerződés futamidő lejárat előtti, felmondása miatti (pl. lízingdíj behajtása, peres és peren kívüli eljárás indítása, stb.), illetve a szerződés idő előtti megszűnéséből származó kárát és igazolt költségeit (pl. kiszállási díj, késedelmi kamatok, perköltség, szerződésmódosítási díj stb.) megtéríteni.
- 10.9. A lezárási díj mértéke egyenlő a lezárás időpontjában még hátralévő nyitott tőketartozás 0,2%-a szorozva a lízingszerződés futamidejéből a szerződés lezárásnak időpontjában még hátralévő hónapok számával.
- A 14. 1. pont szerint deviza alapú finanszírozás esetén a lízingbevevő a szerződéssel kapcsolatos fizetési kötelezettségét magyar forintban köteles teljesíteni. A lízingbevevő devizában kifejezett szerződés szerinti fizetési kötelezettségét a szerződés elválaszthatatlan, 1. számú mellékletét képező fizetési ütemezés tartalmazza. A lízingdíjak, illetve a maradványérték forintban teljesítendő összege megegyezik a havi lízingdíjak, illetve a maradványérték devizában kifejezett összegének és a díjfizetés esedékességének napján a Magyar Takarékszövetkezeti Bank Rt. által közzétett, a lízingszerződés devizanemére vonatkozó deviza eladási árfolyamának szorzatával. A lízingbevevő tudomásul veszi, hogy a havi lízingdíjak, illetve a maradványérték forintban fizetendő összege nem állandó, hanem az árfolyamváltozás függvényében csökkenhet vagy növekedhet.
- [6] A lízingdíjakat 2008. március 18-tól 2015. február 18-ig kellett fizetni, az induló feltételek szerint havi 94.178,- forint összegben. Alperes a fizetési kötelezettségének szerződésszerűen nem tett eleget, ezért a felperesi jogelőd a szerződést 2010. június 8-án azonnali hatállyal felmondta. Akkor az alperesnek 327.975,- forint lejárt és 4.431.719,- forint hátralévő tőketartozása volt. A felperesi jogelőd felajánlotta a szerződés helyreállítását 15.000,- forint díj ellenében a felmondás keltét követő 10 naptári napon belül, ellenkező esetben a gépjármű azonnali visszaadására hívta fel az alperest. A visszaadott gépkocsit a felperesi jogelőd 2.800.000,- forintért eladta a Bt-nek 2011. október 1-jén. 2011. november 16-i kelettel elszámoló levelet küldött az alperesnek 4.461.533,- forint tőketartozás és járulékai, 1.095.000,- forintos befizetés és 2.800.000,- forintos egyéb bevétel egymásba számított eredményének, 3.683.643,- forintnak megfizetésére szólítva fel az alperest. Az elszámoló levelet az alperes 2011. december 16-án megkapta.
- [7] A felperes táblázatba foglalt követelései és az alperesi teljesítések egyenlege 3.255.336,- forint végösszegű felperesi követelés. A felperesi jogelőd 2015. november 16-án felszólította az alperest 3.255.336,- forint tőkének és ezen összeg után a 2014. évi XL. törvény alapján lefolytatott elszámolás napjától a kifizetésig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő késedelmi kamat megfizetésére. A felek közötti, ún. DH törvények szerinti elszámolás felülvizsgált, mert az ellen az alperes nem élt panasszal. A fizetési felszólításoknak az alperes nem tett eleget. A felperesi jogelőd a perbeli lízingszerződésből eredő követelését 2017. július 20. napján a felperesre engedményezte.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes a megismételt eljárásban módosított keresetében elsődlegesen 2.278.735,- forint ezután 2011. december 25. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi

kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest a jogelődje és az alperes által kötött lízingszerződésből eredő tartozás megfizetése címén. Másodlagosan, a perbeli lízingszerződés érvénytelensége esetére előterjesztett eshetőleg kereseti kérelmében 2.142.964,- forint és fentiek szerinti kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

- [9] Az elsőfokú ítélet szerint az alperes végleges ellenkérelmében vitatta a szerződés érvényességét arra hivatkozással, hogy annak aláírása nem történt meg a lízingbe adó részéről. A lízingszerződésben szereplő árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás körében is hivatkozott a szerződés tisztességtelenségére. Azt állította, hogy a felperesi jogelőd nem tájékoztatta megfelelő módon az alperest a szerződéssel kapcsolatos árfolyamkockázatról, így arról, hogy ráhárítja-e teljes mértékben az árfolyamkockázatot. Az elsőfokú bíróság azt is rögzítette, hogy az alperes számos okból hivatkozott a felperesi elszámolás összezszerúségének követhetlenségére, ellenőrizhetlenségére.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a szerződés írásba foglalása és aláírása a felek részéről megtörtént, mivel a felperes a megismételt eljárásban csatolta a szerződés szkennelt példányát, amelyen a lízingbeadó felperesi jogelőd nevében történő aláírás jól kivehetően látható. A szerződést az alperes és két tanú is aláírásával ellátta, így a teljes bizonyító erejű magánokirat formai követelményének megfelel, az írásbeliség követelményének megsértése miatt nem érvénytelen. Az elsőfokú bíróság az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás hiánya körében azt rögzítette, hogy lízingszerződések esetén a pénzügyi intézményt nem a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése szerint, hanem a Ptk. 205. § (3) bekezdése alapján az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettség körében terheli az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség. Ez utóbbi mérce azonban nem lehet egyenértékű az előbbivel, az ugyanis a prudens működés követelményének megfelelni köteles pénzügyi intézményre vonatkozik és éppen ezért a fogyasztók védelme érdekében tartalmazta a tájékoztatás tényével és tartalmával kapcsolatos kifejezett törvényi előírást. Ilyen tájékoztatás azonban a lízingszerződések esetében a szerződéskötéskor irányadó jogszabályok alapján nem volt kötelező, így az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettség körében az volt elvárható a felperesi jogelődtől, hogy az árfolyamkockázat tényéről tájékoztassa az alperest, ezt az ÁSZF 14.1. pontjában megtette. A kereset összezszerúségét érintő alperesi védekezés körében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által „repo-jóváírásként” feltüntetett összeg az alperes javára jóváírásként keletkezett 55.328,- forint összegben, ennek jogalapja az ÁSZF 14.1.2. pontja. Vitatott volt az úgynevezett lezárási díj, amelynek jogalapja az ÁSZF 10.3. és 10.9. pontja, mértéke egyenlő a lezárás időpontjában még hátralévő nyitott tőketartozás 0,2%-a szorozva a lízingszerződés futamidejéből a szerződés lezárásának időpontjában még hátralévő hónapok számával. A lezárás időpontja az azonnali hatályú felmondás keltének napja, azaz 2010. június 1-je, mely adat birtokában az alperes által hiányolt kalkuláció elvégezhető. Összesen 315.000,- forint újraaktiválási díj vonatkozásában osztotta az elsőfokú bíróság az alperesi álláspontot abban a körben, hogy a felperes nem jelölte a követelés jogalapját meg és annak összezszerúsége nem ellenőrizhető. Azonban azt is megállapította, hogy ezen összegnek a teljes alperesi tartozásból történő levonása után is magasabb összegű az alperesi tartozás, mint amennyi követelést a felperes a perben érvényesít, így a marasztalás összegére a tétel bizonyítatlansága kihatással nincsen. Ugyanezen okból nem adott helyt a 2010. február 18. napján esedékessé vált számla végösszegének pontatlan megjelöléséből eredő alperesi kifogásnak, vagyis annak, hogy a felperes által becsatolt elszámolásokban körülbelül 20.000,- forint eltérés mutatkozik.

- [11] Az alperes az ítélet elleni fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság utasítsa el a felperes keresetét. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte.
- [12] Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta beszerezni az eredeti okiratot, eltekintett az eredeti okirat bemutatásától, illetőleg vizsgálatától, így megfosztotta alperest a kifogásolás lehetőségétől. Az árfolyamkockázat áthárításának tisztességtelensége körében arra hivatkozott, hogy az nem felel meg a DH törvények hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségével kapcsolatos perekkel foglalkozó Konzultációs Testület 2016. szeptember 28. napján tartott üléséről közzétett emlékeztetőben feltüntetett mércének. Álláspontja szerint sem ez alapján, sem pedig az Európai Unió Bíróság ítéletei alapján nem merülhet ki egyszerűen a kockázat deklarálásában a tájékoztatási kötelezettség. Az összecszerűség körében kifogásolta az alperes, hogy az úgynevezett „repo-díj” összecszerűségére vonatkozó döntését nem indokolta meg kellőképpen a bíróság. Az elsőfokú bíróság által feltüntetett, az ÁSZF 14.1.2. pontja, amelyre az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozik, kizárólag annyit rögzít, hogy a lízingbeadó meghatározott időközönként felülvizsgálja a referencia kamatláb mértékét és a változásnak megfelelően módosíthatja a hátralevő törlesztőrészleteket. Mindezek alapján nem állapítható meg a „repo-díj” összegének megalapozottsága. Az alperes álláspontja szerint az ítélet indokolása alapján sem érthető, hogy hogyan jött ki az 528.116,- forintos lezárási díj összege. Az újraaktiválási díj körében azért nem tartotta érthetőnek azt az indokolást, hogy azért nincs jelentősége, mert az alperes amúgyis magasabb összeggel tartozik a felperes irányába, mivel ezeket az alperes a kimutatás alapján kiegyenlítette. Kifogásolta továbbá, hogy az ítéletben nem esett szó a 2019. április 4. napján kelt előkészítő irat C.3. pontjában foglaltakról. Az alperes e körben azért vitatta a késedelmi kamat elszámolását, mivel a felperesi jogelőd 2011. június 1. napjában jelölte meg a késedelmi kamatkövetelése kezdetét, ehhez képest az alperes a lízingszerződés felmondásáról szóló értesítést nem a kiállítása napján, hanem 2011. június 8. napján vette kézhez, így legfeljebb ettől a naptól eshetett késedelembe.
- [13] A fellebbezés alapos.
- [14] Az alperes elsődlegesen azért állította a szerződés érvénytelenségét, mert a felperesi jogelőd által a 2016. június 2. napján csatolt lízingszerződésen pecsét szerepel, aláírás azonban nem. A felperes 2019. április 24. napján becsatolta egy olyan szerződés szkennelt másolatát, melyen a lízingbe adó részéről aláírás is szerepel az okiraton. A két okirat összevetése alapján megállapítható, hogy a két különböző okirat került bemutatásra, mivel azokon eltérően helyezkednek el az aláírások, illetőleg pecsétetek. Az alperes fellebbezésében azonban nem vitatta az aláírás eredetiségét, azt sem jelölte meg, hogy miért volna szükség az eredeti okirat vizsgálatára, milyen kifogásokat kívánna előterjeszteni. A felperes e körben előterjesztett fellebbezési kérelme ezért alaptalan.
- [15] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy nem a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdései alapján terheli tájékoztatási kötelezettség a pénzügyi intézményt, hanem a Ptk. 205. § (3) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban ez nem eredményezheti azt, hogy pénzügyi lízingszerződés esetén az árfolyamkockázat pusztán deklarálásában merülne ki a pénzügyi szolgáltató kötelezettsége. A 2/2014. polgári jogegységi határozat 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések (ideértve a pénzügyi lízingszerződéseket is) esetében akkor vizsgálható és állapítható meg a az árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító szerződési rendelkezések tisztességtelensége, hogy ha az általánosan

tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára nem volt világos, nem volt érthető, így a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy őt korlátozott mértékben terheli.

- [16] Az ÁSZF 14.1 pontja szerint deviza alapú finanszírozás esetén a lízingbevevő a devizában kifejezett szerződés szerinti fizetési kötelezettségét köteles a szerződés mellékletét képező fizetési ütemezés szerint teljesíteni. A lízingbevevő devizában kifejezett szerződés szerinti fizetési kötelezettségét a szerződés elválaszthatatlan 1. számú mellékletét képező fizetési ütemezés tartalmazza. A lízingdíjak, illetve a maradványérték forintban teljesítendő összege megegyezik a havi lízingdíjak, illetve maradványérték devizában kifejezett összegének és a díjfizetés esedékességének napján a Magyar Takarékszövetkezeti Bank Rt. által közzétett a lízingszerződés devizanemére vonatkozó deviza eladási árfolyamának szorzatával. A lízingbevevő tudomásul veszi, hogy a havi a lízingdíjak, illetve maradványérték forintban fizetendő összege nem állandó, hanem az árfolyamváltozás függvényében csökkenhet, vagy növekedhet.
- [17] Az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó abban az esetben gondolhat arra, hogy a lízingdíjak forintban fizetendő összege változhat az árfolyamváltozás függvényében, hogyha azt észleli, hogy szerződése az ÁSZF 14.1 pontja hatálya alá tartozik, vagyis őt devizában kifejezett szerződés szerinti fizetési kötelezettség terheli. A lízingszerződésből csak az 1. oldalon a CHF melletti négyzetbe helyezett „X” jelzés utal arra, hogy a finanszírozás devizaneme svájci frank, ami még nem feltétlenül eredményezheti azt, hogy devizában kifejezett szerződés szerinti fizetési kötelezettsége keletkezik a fogyasztónak. A szerződés pénzügyi adatai között forintban van meghatározva a finanszírozott összeg, a havi törlesztőrészletek összegének megjelölése, az induló díj. A lízingszerződés megkötésekor megkötött gépjármű adásvételi szerződésben kizárólag forint összegek szerepelnek. A 14.1. pontja szerint a szerződés elválaszthatatlan mellékletét képező, de keltezése szerint később létrejött fizetési ütemezés is forintban határozza meg a fizetési kötelezettséget.
- [18] Mindezek alapján azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ezen rendelkezések ismeretében megalapozottan gondolhatta azt, hogy nem vonatkozik rá a 14.1. pontjában tájékoztatás, őt árfolyamkockázat nem terheli. Ebből következik, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító szerződési rendelkezések tisztességtelenek, a szerződés e körben érvénytelen. A felperes érvényes pénzügyi lízingszerződésre és svájci frank alapú elszámolásra alapított elsődleges kereseti kérelme ezért megalapozatlan, így az annak helyt adó elsőfokú ítélettel nem tudott egyetérteni a másodfokú bíróság.
- [19] A felperes másodlagos kereseti kérelmében a szerződés érvénytelenségének megállapítása esetére annak érvényessé nyilvánítását kérte akként, hogy a kirovó pénznemet forintban meghatározva, az eredetileg felszámított kamat helyett 3 havi BUBOR + kamatfelár felszámításával 13,23 %-ban határozta meg a lízing ügyleti kamatát. Az alperes az elszámolás áttekinthetetlenségére hivatkozással a kérte a másodlagos kereset elutasítását.
- [20] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a peres felek között nem kölcsönszerződés, hanem pénzügyi lízingszerződés jött létre, amely alapján nem törlesztőrészleteket, hanem lízingdíjat köteles fizetni az alperes. A bíróság a szerződés érvényessé nyilvánítása esetén nem új szerződést hoz létre, hanem az érvénytelenségi ok kiküszöbölésével a felek által

meghatározott lényeges szerződési feltételek alapján határozza meg a felek jogviszonyát. A felek a lízingszerződésben meghatározták a szerződés lényeges feltételeit, miszerint a felperesi jogelőd 7.500.000,-Ft-os vételáron megvásárolja a felek által megjelölt gépjárművet, melyet 1.500.000,-Ft induló részlet befizetését követően 84 hónapon keresztül, egyenletesen havi 94.178,-Ft lízingdíj befizetésével köteles „törleszteni”, eközben használhatja a gépjárművet. A felperes másodlagos kereseti kérelme ezzel szemben olyan elszámoláson alapul, amely havi 109.894,-Ft-ban határozza meg az alperes fizetési kötelezettségét, majd ezen emelt összegű lízingdíj megfizetése elmaradása miatt számít fel kamatokat, lezárási díjat. A felperes elszámolásában megjelenített újraaktiválási díjnak nincs szerződéses alapja. Mindezek alapján azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes másodlagos kereseti kérelme alapjául szolgáló elszámolás nem alkalmas a szerződés érvényessé nyilvánítása esetén az alperes által fizetendő összeg bizonyítására, ezért a másodlagos kereseti kérelem is alaptalan.

- [21] A másodfokú bíróság a fentiekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság a fellebbezést a 74/2020.(III.31.) Korm. rendelet 29.§ (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [22] A perveztes felperes a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a jogi képviselőre folytán felmerült, Áfa mentes együttes első- és másodfokú perköltségét, amely a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 57.Pf.632.218/2017/3. sorszámú hozott végzésében megállapított másodfokú perköltséget is tartalmazza. Köteles továbbá az elsőfokú bíróság által az alperesnek engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési illetéket a jelen perben még alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) és 15. § (3) bekezdése alapján külön felhívásra az államnak megfizetni.

Budapest, 2020. június 16.

dr. Csepinszky Andrea s. k.
a tanács elnöke

dr. Bene Lajos s. k.
előadó bíró

dr. Pávlisz Beatrix Hajnalka s. k.
bíró